

Fremtid, at England kunde faa Raad til at ofre forholdsvis saa meget paa Alderdomsforsørgelse. Ved Siden deraf ofre vi her paa Finansloven 1,6 Million til Sygekasser. Saa have vi Ulykkesforsikringen. Til den gives der ganske vist ikke store Bevillinger paa Finansloven, idet Princippet i vore Ulykkesforsikringslove jo er det, at Arbejdsgiverne udrede Ulykkesforsikringen. Derimod have vi den store Bevilling i Aar til Bekæmpelse af Tuberkulosen, en Bevilling, der væsentligst rækker de syge Smaafolk en hjælpende, jeg tør sige en kraftig hjælpende, Haand. Den er, som jeg allerede har nævnt, ca. 1 Million i Aar, men det er i Virkeligheden kun en Begyndelse, thi der er ingen Tvivl om, at efterhaanden som Tuberkulosehospitalerne blive byggede og der bliver bygget flere Sanatorier, og efterhaanden som man bliver færdig med sine Forberedelser, ville Bevillingerne blive meget større. Og naar vi yderligere tage Hensyn til vor Statslaanefonds Virksomhed, til det store Udlaan, der sker for at skaffe besiddelsesløse Landarbejdere Jord, altsaa selvstændigt Erhverv og selvstændig Stilling, og til de store Laan, der gives til Fiskere for at skaffe dem Baad og Redskaber til at fiske med —, saa tror jeg, jeg har Ret til at sige, at der gives vist faa Lande i Europa, hvor der bydes socialdemokratiske Repræsentanter Lejlighed til at stemme for et Budget, der rækker Smaafolk saa god en Haand, som dette Budget gør.

Matzen: Med Hensyn til den Sag, jeg tillod mig at fremdrage, gik den højtærede Udenrigsministers Fremstilling — det fik jeg Indtryk af — nærmest ud paa, at der kun forelaa en Forespørgsel til vedkommende Pensionist, om han var i Besiddelse af „Reichsangehörigkeit“. Men jeg tror, at de Dokumenter, som ere i den højtærede Udenrigsministers Besiddelse, ville vise, at man ingenlunde har indskrænket sig til en Forespørgsel. Der foreligger først en Skrivelse af 15de December forrige Aar fra det kejsertyske Generalkonsulat til den paagældende, hvori det bemærkes, at det preussiske „Oberrechnungskammer“ har forlangt, at der til hans Kvittering for Aaret 1904 skulde slutte sig en konsularisk Attest om hans „Reichsangehörigkeit“. Nu mente Konsulen, at den paagældende ikke var i Besiddelse heraf, men inden han udtalte sig, vilde han desuagtet tale med vedkommende selv. Derpaa fulgte der en Skrivelse af 15. Januar fra den paagæl-

dende Pensionist, hvori han under Henvisning til Fredstraktatens Artikel 15 gjorde opmærksom paa, at en saadan Attest ikke kan forlanges af ham. Men saa faar han under 8. Februar dette Aar fra den kgl. preussiske Regering i Slesvig en Skrivelse, hvori det meddeles ham, at han skal indsende Kvittering for det forløbne Aar og tillige indsende en Konsularattest, udfyldt og underskrevet af den tyske Konsul, saaledes som den medfølgende Formular viser. I denne Formular, som følger med Skrivelsen, staar der udtrykkelig en Bevidnelse af, at vedkommende besidder tysk „Staatsangehörigkeit“. Det er altsaa klart, at der foreligger et bestemt Forlangende fra den kgl. preussiske Regering i Slesvig om at forsyne Kvitteringen med en Attest om, at den paagældende er i Besiddelse af „deutsche Staatsangehörigkeit“. Jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at der naturligvis her foreligger en Misforstaaelse, idet man har overset, at her er Spørgsmaal om en traktatmæssig Pension i Henhold til Fredstraktatens Artikel 15, paa hvilken de almindelige statsretslige Regler ikke kunne finde Anvendelse. Det er denne Misforstaaelse, jeg forudsætter, at den højtærede Udenrigsminister vil oplyse den slesvigske Regering om.

Udenrigsministeren (*Raben-Levetzäu*):

Jeg skal kun tillade mig at sige det samme, som jeg sagde før, at det er min Opfattelse af Sagen, at der foreligger en Misforstaaelse, idet jeg ikke tror, at der bliver fordret af den paagældende andet, end at han skal give Præklæring om, hvorvidt han er „deutscher Reichsangehöriger“ eller ikke. Men for Resten vil jeg ikke gerne udtale mig mere om Spørgsmaalet, da jeg ikke endnu har faaet Svar fra det tyske Gesandtskab derpaa.

C. C. Andersen: Den højtærede Landbrugsminister oplyste mig om, at Skovarbejderne foruden den af mig nævnte Løn tillige have visse Emolumenter, som bidrage til at give dem en bedre Stilling. Idet jeg takker for den Oplysning, skal jeg dog tilføje, at det var mig forud bekendt, at Skovarbejderne have disse Indtægter foruden deres Løn, og jeg har taget dette Forhold med i Betragtning ved Bedømmelsen af deres økonomiske Kaar. Jeg tror ogsaa, at det man kan være enig om, at for saa vidt Skovarbejderne skulde være henviste til at forsørge deres Familie, som mange Gange kan bestaa af flere Perso-